

[Inger Stilling Pedersen]

skal være hjemme og arbejde hjemme. Det, vi ønsker at understrege, er, at man skal have en valgmulighed: om man vil være hjemme, eller om man vil ud på arbejdsmarkedet. Lige gyldigt hvad man vælger, skal man respekteres, har man værdi. Derfor bliver vi nødt til i vores lovgivning økonomisk at tilgodese de hjem, hvor man ønsker, at den ene part skal være hjemme; det gælder vores skatte-lovgivning, det gælder vores tilskud til institutioner.

Der er noget forkert i dag. Det erkender alle. Det er urimeligt, at kun ca. en tredjedel af børnene får gavn af tilskuddene, fordi de følger institutionerne. Uanset hvilken indtægt man måtte have, så betaler man – vi ved meget godt, der er noget, der hedder fripladser for de svageste – men alligevel får man tilskud, men der er nogle, der ingenting får.

Det er da ganske klart, at der vil være lange ventelister til institutionerne, så længe det er den eneste måde, man kan opnå tilskud på. Vi siger ikke, at der ikke skal være tilskud til institutioner, men vi mener, at vi må have problemet til debat og se, hvordan vi får skabt rimelige forhold, sådan at forældrene får en reel mulighed for at vælge, hvilken måde de ønsker at få deres barn passet på.

Når det gælder de helt små børn, mener vi, som jeg sagde under behandlingen af et tidligere forslag, at hjemmet må komme i første række – eller eventuelt en dagpleje. Vuggestuer er og bliver nødløsninger. Men når det gælder de lidt ældre børn – det er det, vi vil forsøge i vores forslag senere hen, kan det være en god ting, at man har mulighed for at lade dem gå i en børnehave. Men forslaget her drejer sig om barselorlov. Vi finder, at det er uhyre vigtigt, at mor og barn får lov til at være sammen, men selvfølgelig også, at far og barn får lov til at være sammen. Det er, som om man prøver på helt at ville udlette alle forskelle og skabe en ligestilling, og hvis jeg ser på SFs forslag, vil det altså sige, at hvis man ikke ønsker denne ligestilling, så har man ingen mulighed.

Vi er, som det fremgår af vores forslag, som fru Inge Krogh senere vil komme ind på, åbne over for, at det skal være muligt også for faderen at kunne få del i en eventuel barselorlov. Men det er fremgået af mange indlæg her i dag, at man ligesom ikke ønsker, at kvinden skal have mulighed for eventuelt at kunne gå hjemme. Jeg ved godt,

at der er nogle, der ønsker at komme ud på arbejdsmarkedet, og de skal så sandelig også have lov til det. Men det er, som om de fleste indlæg i dag kun har tilgodeset denne gruppe. Men der er altså også nogle, som godt kunne tænke sig, at det ikke bare skal være en luksus at gå hjemme. Derfor må vi også indrømme fra folketingets side, når vi skal lovgive, at det er rigtigt, som det blev sagt fra den kommunistiske ordfører, at vi i vores politik i dag har lagt op til, at man skal have to indtægter for at kunne klare sig, det gælder f. eks. huslejen. Derfor er det et spørgsmål, om vi ønsker, at begge forældre skal have en indtægt. Men så – her er jeg igen enig med den kommunistiske ordfører – tror jeg det var, svigter man den reelt enlige. Derfor må disse problemer virkelig drøftes igennem og ses i mange sammenhænge.

Når jeg ser på SFs forslag, er vi enige i intentionerne om, at der skal være mulighed for en længere barselorlov, og vi vil gerne diskutere de ting, som er foreslået i det. Til centrum-demokraternes forslag kan vi ikke sige andet end ja, for det er sådan set vores eget forslag, men vi mener nok, at der ikke er ret megen uddybning i det, at det må ses i relation til institutionerne, for ellers vil det bare blive et tilskud, man giver sådan uden videre. Det er vores grundtanke, at man må prøve på reelt at ligestille forældre med børn, altså økonomisk give dem samme muligheder. Jeg ved, at venstre har luftet nogle af disse tanker om, at pengene i højere grad skal følge børnene end institutionerne.

Men vi må atter understrege, at barnets naturlige opholdssted er i hjemmet, at det er hjemmet, der skal påvirke børnene, det er ikke institutionerne. Institutionerne kan være en god hjælp til forældrene, når forældrene samtidig får mulighed for at vælge den pasning og den påvirkning, de måtte ønske fra de forskellige institutioners side.

Vi vil tilsige en positiv udvalgsbehandling. Vores egne forslag kommer fru Inge Krogh ind på.

Alice Hedegaard (DR):

Den sympati, jeg udtrykte ved beslutningsfor-slag nr. B 9's fremsættelse den 27. maj i år, er uændret ligesom min uvilje over for barselorlov til fædre, idet jeg stadig mener, at de to vigtigste og helt nødvendige ændringer